

appellerer til de vedkommendes Æresfølelse. Det kan man lige saa godt gøre i de andre Fag som for Arbejdsmændenes Vedkommende.

Ordføreren (Martin Olsen): Naar det ærede Medlem (Jensen-Sønderup) taler om Ændringsforslaget under Nr. 3 og Vedtægten for Arbejdsmændene, taler han om to højst forskellige Ting. Hvad der er Tale om for Arbejdsmændenes Vedkommende, er enkelte Dage, hvor man dividerer Dagsfortjænten med 5 Kr., men hvad dividerer man med her? Med en Gennemsnitsfortjænte, som man ikke kender og ikke kan kende, fordi den stadig forandrer sig, og derfor er Forslaget upraktisk. Jeg har sagt, og jeg taler her paa Flertallets Vegne, at vi kunde have tiltraadt det, men under en anden Form, og den maa Mindretallet søge at finde.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) begyndte med at sige, at han var meget bedrøvet over den Stilling, man havde indtaget til Ændringsforslagene under Nr. 3 og Nr. 4. I Slutningen af sin Tale var det ærede Medlem nødsaget til at modificere dette ved at henvise til, at Stillingen var forskellig til de to Forslag. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde her udtalt, at jeg gerne skulde være behjælpelig med at søge den Tanke, som var nedlagt i Ændringsforslag Nr. 3, udført paa en tilfredsstillende Maade, men at jeg da burde have taget en Dag mere til dette Arbejde. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er Udvalget, som afgør, hvorledes det fremmer en Sag. Jeg er blevet spurgt om min Stilling til Ændringsforslagene og har derefter ganske kort angivet den vedrørende Ændringsforslagene under Nr. 3 og 4. Hvis Udvalget havde ment, der var Mulighed for at opnaa Enighed om Forslaget, antager jeg, at de Medlemmer af Udvalget, som var villige til at søge Tanken i Ændringsforslag Nr. 3 løst, havde henstillet til Overvejelse, om man kunde finde en anden Form for Ændringsforslag Nr. 3.

Spørgsmaalet om Ændringsforslaget under Nr. 4 er af en anden Karakter. Jeg har om dette udtalt, at det kunde jeg ikke tiltræde, fordi det indeholdt en unyttig Besværliggørelse, en umulig Regel, en Regel, som ogsaa Mindretallet selv erkender ikke bør følges i alle de Tilfælde, hvor den særlig skulde anvendes. I alle de Tilfælde, hvor der særlig vilde blive Anvendelse for Regelen om Nedsættelse til tre

Fjerdedele, erkender Mindretallet, at den ikke bør følges. Saa maa jeg dog modsætte mig en saa urimelig Bestemmelse.

Det ærede Medlem sagde, at det var beklageligt, hvis der hos Offentligheden indsneg sig den Opfattelse, at Arbejdsløshedskassernes Hjælp betød, at de paagældende ikke vilde søge Arbejde, og denne Opfattelse vilde blive forøget, naar der nu var stillet et Ændringsforslag af den og den Art, og Indenrigsministeren gik imod det. Ja, hvis det ærede Medlem mener dette saa overmaade alvorligt, burde han maaske have taget det mere under Overvejelse, om han burde have stillet det Ændringsforslag, efter at han havde hørt de Indvendinger, der blev rettet imod det. Men i øvrigt lader det sig ikke gøre paa den Maade at paakalde en fejlagtig Opfattelse som Aarsag til at indføre en fejlagtig Bestemmelse. Ændringsforslaget var en Urimelighed og Ubillighed, en Ubillighed mod alle de Medlemmer af Kasserne, der faar den laveste Understøttelse, fordi de i Forvejen har den laveste Løn. Naar det ærede Medlem nu „som Regel“ vilde indføre, at Understøttelsen kun maa være tre Fjerdedele af Lønnen, og bagefter sige, at man vilde ophæve den særlig i de Tilfælde, hvor Lønnen i Forvejen er lav, saa er der en afgjort Modsigelse mellem disse to Dele af hans Argumentation, og den bør nødvendigvis, naar man vil behandle dette Lovforslag sagligt, føre til, at man fjerner denne Urimelighed og nøjes med det, som staar i Lovforslaget, og hvorefter hvert af de enkelte Tilfælde skal behandles nøjagtigt efter det Princip, som det ærede Mindretal selv ønsker anvendt: at man skal ikke komme for nær op til Lønnen, men man skal heller ikke absolut holde sig til de $\frac{3}{4}$ af Lønnen, thi det er kun en Regel, man anfører for umiddelbart derefter at indskærpe, at den bør fraviges i alle de Tilfælde, hvor den kommer til at betyde noget.

Jensen-Sønderup: Jeg maa tilstaa, at jeg forstaar ikke den højtærede Minister. Jeg har argumenteret ud fra, hvad der staar i Ændringsforslag Nr. 3, og gjort opmærksom paa, at det, som Ministeren og Ordføreren har fremført — nemlig at en Bestemmelse, som siger, at hvis Understøttelse og Fortjeneste for en Familie gaar op over 35 Kr., ugentlig, skal det offentlige Tilskud til de forsikringsmæssige eller vedtægtsmæssige Understøttelser gaa ned, den kan man ikke gaa med til, fordi man